

தமிழ் வைக்கணம் கற்றலில் நான்காம் பழவ மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள்

Problems Faced by Form Four Students in Tamil Grammar Learning

அழகேசன் த/பெ அம்பிகாபதி / Alagesan A/L Ambikapathy¹

முனைவர் சித்தி ஹஜார் பிந்தி ஹலிலி / Dr. Siti Hajar Binti Halili²

முனைவர் மோகனதாஸ் த/பெ ராமசாமி / Dr. Mohana Dass A/L Ramasamy³

Abstract

Grammar is an important aspect of learning Tamil language. This study aims to identify the problems faced by form 4 students in learning Tamil grammar. This qualitative study uses semi-structured interviews to collect data from four secondary schools Tamil teachers with more than 15 years of teaching experience. Thematic analysis of the data in Microsoft Word reveals that there are seven main problems that are encountered these by form 4 students in learning Tamil grammar: lack of print and electronic learning materials, inadequate teaching materials, students' weakness in grammar, homework problems, uninteresting pedagogical activities, grammar characteristics of the language and grammar memorization. In conclusion, the Malaysian Ministry of Education should take appropriate actions to solve these problems.

Date of submission: 2020-04-01

Date of acceptance: 2020-04-20

Date of Publication: 2020-07-20

Corresponding author's

Name: Alagesan A/L Ambikapathy

Email: alagesanmsc@yahoo.com

Key Words: Tamil Grammar, Tamil Teachers, Problem, Learning, Secondary School.

ஆய்வு முன்னுரை

மலேசியத் தமிழ்க் கல்வி நீண்டகால வரலாற்றுச் சிறப்பைக் கொண்டது. மலேசியாவில் முதல் தமிழ் வகுப்பு 1816 ஆம் ஆண்டு ரெவரெண்டு ஆர்.ஹட்சின்ஸ் (Rev.R.Hutchings) என்பவரால் முதன்முதலில் பினாங்கு இலவசப் பள்ளியில் (Penang Free School) ஒரு பிரிவாகத் தொடங்கப்பட்டது (Rajendran, 2008). இதுவே மலேசியாவில் முதல் தமிழ் வகுப்பாகவும் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சியின் அடிக்கல்லாகவும் திகழ்ந்தது. மலேசியாவில் தமிழ்க் கல்வி 1816 இல் தொடங்கப்பட்டிருந்தாலும் தமிழ்க்

கல்வியின் வளர்ச்சி நாட்டின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்பே தொடங்க ஆரம்பமானது. 1956ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் மலேசிய நாட்டின் கல்வித் திட்டத்தில் மிகப் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இரசாக் கல்வி அறிக்கை (1956) மலேசிய தமிழ்க் கல்வியில் மிகப் பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. 1957 ஆம் ஆண்டின் கல்விச் சட்டத்தின் வழி சிறுபான்மை இனத்தவரின் (இந்தியர் மற்றும் சீனர்) பள்ளிகள் “தேசிய மாதிரி” எனும் அடைமொழியோடு புதிய வடிவம் கண்டன. தமிழ்ப்பள்ளிகளில் மலாய்மொழி மற்றும் ஆங்கில மொழியைத் தவிர தமிழ்மொழிப்

¹ Doctoral Candidate, Department of Curriculum and Instructional Technology, Faculty of Education, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. alagesanmsc@yahoo.com

² Senior Lecturer, Department of Curriculum and Instructional Technology, Faculty of Education, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. siti_hajar@um.edu.my

³ Senior Lecturer, Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rmohana_dass@um.edu.my

பாடம் உட்பட பிறப் பாடங்கள் தமிழிலே கற்பிக்கப்பட்டன (Narayanasamy, 2011). இடைநிலைப்பள்ளிகளில் புகுமுக வகுப்பு முதல் ஐந்தாம் படிவம் வரையில் குறைந்தது பதினெண்ந்து பெற்றோரின் விருப்பத்துன் அடிப்படையில் தாய்மொழிக்கல்வி (Pupil's Own Language) கற்பிக்க 1961ஆம் ஆண்டுக் கல்விச் சட்டம் வழிவகுத்துள்ளது (Rajendran, 2011).

இதனைத் தொடர்ந்து, ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு 1982 ஆண்டில் கே.பி.எஸ்.ஆர் எனப்படும் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கான ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கலைத்திட்டமும், 1988 ஆண்டில் கே.பி.எஸ்.எம் எனப்படும் இடைநிலைப்பள்ளிகளுக்கப்பட்ட கலைத்திட்டமும் கல்வி அமைச்சால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இடைநிலைப்பள்ளிகளுக்கான ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பாடத்திட்டத்தின் கீழ்த் தமிழ் மொழிக்கு முறையான பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டபின், மலேசியப் பாடப் புத்தகப் பிரிவு இப்பாடத்திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு புகுமுக வகுப்பு தொடங்கி ஐந்தாம் படிவம் வரை தரமான தமிழ்மொழிப் பாட நூல்களை இயற்றியுள்ளது (Samikkanu Jabamoney, 2011). இருப்பினும், இடைநிலைப்பள்ளிகளில் மாணவர்கள் இலக்கணக் கற்றலில் பல சிக்கல்களை ஏதிர்நோக்குவது ஆங்காங்கே காணப்படுகிறது.

ஆய்வு முன்னோடி

இலக்கணத்தின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்தும் பல மாணவர்கள் இலக்கணத்தைக் கற்பத்தில் ஆரவமின்றி இருப்பதைக் ஆங்காங்கே காண முடிகிறது. தமிழ் இலக்கணத்தைப் பற்றி பல ஆய்வுகள் மலேசியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில், Parvathi Ammal (2012) தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தல் எனும் தலைப்பில் கட்டுரை படைத்துள்ளார். இவ்வாய்வு கட்டுரையில் ஆசிரியர் இலக்கணம் பயிற்றலின் நோக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளார். இவ்வாய்வு கட்டுரையில் மொத்தம் எட்டு

நோக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, அவை, மொழி மரபுகளை உணர்தல், எழுத்து மரபு, சொல் மரபு, தொடர்பு மரபு, புனர் மரபு, பிழையறப் பேசுதலும் எழுதுவும், யாப்பறிவு மற்றும் அணியறிவாகும். மேலும், ஆசிரியர் இலக்கணத்தை மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் முறைகள் பற்றியும் விளக்கியுள்ளார்.

Vengadammal (2012) இலக்கணம் கற்பித்தலில் சிக்கல்களும் சில தீர்வுகளும் எனும் தலைப்பில் கட்டுரை படைத்துள்ளார். இக்கட்டுரையில் மாணவர்கள் இலக்கணத்தை வெறுப்பதற்கான பல காரணங்களை அடையாளங்கண்டுள்ளார். அவை ஆசிரியரின் கற்பித்தல் அணுகுமுறைகள், இலக்கணத்தில் காட்டப்படும் எடுத்துக் காட்டுகள் மற்றும் இலக்கணத்தைத் தனிப்பாடமாக கற்பித்தலாகும். முறையான அணுகுமுறைகளும் அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களை எடுத்துக் காட்டுகளாகக் கொடுப்பதும் இலக்கணத்தின் மீது மாணவர்களின் ஆரவத்தைத் தூண்டதுணைப்புரியும் என்கிறார் ஆசிரியர்.

Alagesan மற்றும் Bavani (2012), இடைநிலைப்பள்ளி மாணவர்களின் கட்டுரைகளில் புணர்ச்சிப் பிழைகள் எனும் ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவ்வாய்வுக்குப் படிவம் ஐந்து சேர்ந்த 15 மாணவர்கள் உட்படுத்தப்பட்டனர். 15 மாணவர்கள் விவாதக் கட்டுரைகளில் செய்யும் புணர்ச்சிப் பிழைகள் மட்டும் ஆய்வுச் செய்யப்பட்டன. மாணவர்கள் இயல்பு புணர்ச்சியில் 30 பிழைகளும், விகாரப் புணர்ச்சியில் 143 பிழைகளும் செய்துள்ளது ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வின் முடிவானது மாணவர்கள் புணர்ச்சியில் அதிகம் பிழைகள் செய்வதை உறுதி படுத்தியுள்ளது.

Vijayalecmy (2003) ஆய்வின் படி, மாணவர்கள் கட்டுரை எழுதுவதில் அதிக தவருகளைச் செய்கின்றனர். இந்தப் பிரிவு அதிக மதிப்பெண்களைக் கொண்டிருந்தாலும் பல மாணவர்கள் கட்டுரை எழுத்தில் பலவீனமாக உள்ளனர். மாணவர்களின் கட்டுரையில் செய்யும் தவறுகளுக்கு இலக்கணமும் ஒரு முக்கிய காரணியாகத்

தி கழகிறது. எனவே, மாணவர்கள் சொல்லகராதி, இலக்கண திறன்கள் மற்றும் வாக்கிய அமைப்பை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும், மலேசியத் தேர்வு வாரியம் வெளியிட்ட 2012 முதல் 2017 வரையிலான எஸ்.பி.எம் தமிழ்மொழி பதில் தர மதிப்பீட்டில் மாணவர்கள் செய்யும் இலக்கணப் பிழைகள் தெளிவாகத் தெரிகிறது. மாணவர்கள் தவறான இலக்கணத்தை வாக்கியங்களில் பயன்படுத்துவதும், இலக்கணக் பகுதியில் அதிகமான பிழைகள் செய்வதும் இவ்வறிக்கைக் காட்டுகிறது. உதாரணத்திற்கு, 2012 அறிக்கை மாணவர்கள் குற்றியலுகரம், தன்வினை பிறவினை, எதிர்காலம் போன்றவற்றில் அதிகப் பிழைகள் செய்வதைக் காட்டுகிறது. மேலும், 2013 அறிக்கை மாணவர்கள் காலம், திணை, எண், இடம், பால், பெயர்ச்சொல் ஆகியவற்றில் தவறுகள் செய்வதையும் காட்டுகிறது. இவ்வாறு மாணவர்கள் தமிழ்த் தேர்வு தாட்களில் செய்யும் தவறுகள் ஒவ்வொன்றும் இப்பதில் தர மதிப்பீடுகள் காட்டுகின்றன.

ஆய்வுச் சிக்கல்

ஆரம்பப்பள்ளித் தொடங்கி மாணவர்களுக்குத் தமிழ்மொழி பாடத்தோடு தமிழ்இலக்கணமும் முறையாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இருப்பினும், இடைநிலைப்பள்ளி மாணவர்கள் தமிழ்இலக்கணத்தின்பால் கொண்டுள்ள ஆர்வமின்மை தொடர்பான சிக்கல்கள் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. மாணவர்களின் இலக்கணப் புலமை மாணவர்களுக்குத் தமிழைப் படிக்கவும் எழுதவும் பேசவும் உதவுகிறது (Poongothai Priya, 2019). இருப்பினும், தமிழ்மொழிக் கற்றலில் குறிப்பாக இடைநிலைப்பள்ளியளவில் மாணவர்கள் விரும்பாத பகுதியாக இலக்கணம் உள்ளது (Mohanadass, 2001; Poongothai Priya, 2019; Vengadamal, 2012). மாணவர்கள் இலக்கணத்தைக் கண்டு அஞ்சவதும் அதிருப்தி அடைவதும் ஆங்காங்கே காணப்படுகிறது (Lena Tamilvanan, 1980). மாணவர்களுக்குத் தமிழ்இலக்கணத்தில் ஆர்வமும் மிகவும் குறைவாக உள்ளது (Vengadamal, 2012).

மாணவர்கள் தமிழில் தேர்ச்சி பெற வேண்டுமானால் தமிழ் இலக்கணம் மற்றும் இலக்கியத்தில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும். Mohanadass (2001) கூற்றின் படி, இன்று மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்துடன் ஒப்பிடும்போது தமிழ் இலக்கணத்திற்கு முன்னுரை கொடுப்பதில்லை. தொடக்கப்பள்ளி முதல் மாணவர்கள் இலக்கணம் கற்றலில் ஈடுப்பட்டிருந்தாலும், தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்பதில் மாணவர்களின் ஆர்வம் இன்னும் வருத்தமளிக்கும் வகையிலே உள்ளது (Vengadamal, 2012). மாணவர்கள் தமிழ்மொழித் தேர்வுகளிலும் இலக்கணப் பிழைகளை அதிகம் செய்வதோடு இலக்கணப் பகுதியில் குறைவான மதிப்பெண்களையும் பெறுகின்றனர். எடுத்துக்கட்டாக, தமிழ்மொழி எஸ்பிளம் தேர்வில் ஏராளமான இலக்கணப் பிழைகள் இருப்பதாக மலேசிய 2012 முதல் 2017 வரையிலான தேர்வு வாரிய அறிக்கை காட்டுகிறது. மாணவர்கள் இவ்வாறு இலக்கணத்தின்பால் ஆர்வம் இல்லாமல் இருப்பதற்குப் பல காரணிகள் உள்ளன. இக்காரணிகளை அடையாளங்காணவே இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நோக்கம்

நான்காம் படிவ மாணவர்கள் இலக்கணம் கற்பதில் எதிர் நோக்கும் சிக்கல்களை அடையாளங்காணுதல்.

ஆய்வு நெறிமுறைகள்

இவ்வாய்வு பண்புசார் (Qualitative) அனுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒர் ஆய்வாகும். இவ்வாய்வில் அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (Semi Structured Interview) நடத்தப்பட்டது. இந்நேர்காணல் மூலம் ஆய்வுக்கான தரவுகள் திரட்டப்பட்டன. இந்நேர்காணலுக்கான கேள்விகள் அனைத்தும் ஒரு மொழியாசிரியர் மற்றும் இரண்டு கற்பித்தல் தொழிலாளிகள் நிபுணர்களால் மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. மாதிரிகளின் பதில்களுக்கேற்பவும் போதுமான தகவல்களுக்காவும் மேலும் சில கூடுதல் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.

சிலாங்கூர், கிள்ளான் மாவட்டத்திலுள்ள நான்கு இடைநிலைப்பள்ளிகளைச் சேர்ந்த நான்கு தமிழாசிரியர்கள் இவ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். “நோக்கத்திற்கேற்ற மாதிரிகள்” (purposive sampling) எனும் அடிப்படையில் இவ்வாய்வுக்கான மாதிரிகள் தேர்வுச் செய்யப்பட்டனர். ஆய்வுகுட்படுத்தப்பட்ட அனைத்துத் தமிழாசிரியர்களும் குறைந்தது 15 ஆண்டுகள் இடைநிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியர்களாகப் பணிப்புறிந்த அனுபவம் பெற்றுள்ளனர். Microsoft word செயலாக்கத்தைப் பயன்படுத்தி நேர்க்காணலுக்கானத் தரவுகளின் கருப்பொருள்கள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன.

ஆய்வுத் தரவுகள் பகுப்பாய்வு

இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் இலக்கணப் பாடத்திற்கான கற்றல் கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் குறித்துப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இலக்கணப் பாடத்திற்கான பாடத் துணைப்பொருள்

தமிழ் ஆசிரியர்கள் இலக்கணம் கற்பதில் மாணவர்கள் அதிகமான சிக்கல்களை எதிர் நோக்குவதாகக் குறிப்பிட்டனர். ஆசிரியர்கள் இலக்கணப் பாடத்திற்கான பாடத் துணைப்பொருள்கள் குறைவாக உள்ளதாக குறிப்பிட்டனர். இலக்கணப் பாடத்திற்கான பாடத் துணைப்பொருள்கள் மாணவர்கள் இலக்கணத்தைக் கற்பதற்குப் பெரிய தடையாக உள்ளது. இதனால் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களுக்கு இலக்கணம் தொடர்பான பாடத் துணைப்பொருள்களை கொடுப்பதில் சிக்கல்களை எதிர் நோக்குகின்றனர். சந்தையில் தமிழ்மொழிப் பாடத்திற்கான அதிலும் முக்கியமாக இலக்கணத்திற்கான பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள் குறைவாகவே காணப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டனர்.

மின்னியல் சார்ந்த பயிற்றுத் துணைப்பொருள்

மேலும் ஆசிரியர்கள் கூறுகையில் மாணவர்களுக்கு மின்னியல் சார்ந்த பயிற்றுத் துணைப்பொருள்களும் குறைவாக

உள்ளதாகக் குறிப்பிட்டனர். இலக்கணம் கற்பித்தலுகான இணையத்தில் இருந்து பதிவிறக்கம் செய்வதற்கான இலக்கணக் குறிப்புகளும் குறைவாக உள்ளதாகக் கூறியுள்ளனர். மின்னியல் சார்ந்த பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள் குறைவாக உள்ளதால் ஆசிரியர்களினால் இலக்கணத்திற்கான குறிப்புப் பொருள்களைப் பல்வகைப்படுத்த இயலவில்லை. மாணவர்கள் விரும்பும் வகையில் உள்ள குறுந்தகடுகள், வலைத்தளங்கள் அடிப்படையாகக் கொண்ட மின்னணுப் பொருள்கள் இல்லாததால் ஆசிரியர்களுக்குச் சிக்கல்கள் ஏற்படுகிறது. இதன் விளைவாக, ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல் படைப்பாற்றலை ஒதுக்கி வைத்து, வகுப்பறையில் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்பிக்கும் போது பல்வகை அனுகுமறைகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை. மின்னியல் சார்ந்த துணைப்பொருள்கள் குறைவாக உள்ளதால் மாணவர்களாலும் இலக்கணம் கற்க கற்க இவ்வாறான துணைப்பொருள்களைப் பிலக்கணம் கற்கப் பயன்படுத்த இயலவில்லை. இதனால் இலக்கணப் பாடத்தைக் கற்க மாணவர்களால் சுயமாக இயங்க முடியவில்லை. பிற மொழிப் பாடங்களாலும் இலக்கணப் பாடத்திற்கான துணைப்பொருள்கள் குறைவாகவே காணப்படுவதாகவும் ஆசிரியர்கள் கூறினர்.

குறைந்த செயல்திறன் மிகக் பயிற்றுத் துணைப்பொருள்

இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்கள் குறைந்த செயல்திறன் மிகக் பயிற்றுத் துணைப்பொருள்களைப் பயன்படுத்துவதும் மாணவர்கள் இலக்கணம் பயில்வதில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்திகின்றன. தமிழாசிரியர்கள் அதிகம் அச்சிடப்பட்ட பொருள்களையே இலக்கணப் பாடத்திற்குப் பயிற்றுத் துணைப்பொருள்களாகப் பயன்படுத்துவது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்கள் இலக்கணப் பாடம் கற்பிக்கும் போது அதிகம் பாடப் புத்தகம் மற்றும் நகல் எடுத்த தாட்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதன் விளைவு, ஆசிரியரின் கற்பித்தல் மாணவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்க முடியாமல்

போகிறது. மேலும், மாணவர்களாலும் இலக்கணக் கல்வியில் கவனம் செலுத்த இயலவில்லை.

மாணவர்களின் இலக்கணத் திறன்

மாணவர்களை தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்கும் சிக்கல்களில் மாணவர்களின் திறனும் ஒன்று என்று கூறப்படுகிறது. தொடக்கப்பள்ளி முதல் மாணவர்களின் இலக்கணத் திறன் குறைவாக இருப்பதால் இடைநிலைப்பள்ளி யில் மாணவர்கள் இயல்பாகவே இலக்கணக் கற்றலில் சிக்கலை எதிர்நோக்குகின்றனர். மாணவர்களுக்கு அடிப்படை இலக்கணத் திறனிலே சிக்கல் இருப்பது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டது. ஆரம்பப் பள்ளியிலே இலக்கணத்தை நன்கு புரிந்து கொண்ட மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தை நன்கு கற்பதாகவும், ஆரம்பத்தில் இருந்தே மோசமான இலக்கணத் திறன் கொண்ட மாணவர்கள் இலக்கணம் கற்பதில் மேலும் சிக்கலை எதிர்நோக்குவதாகவும் ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டனர்.

வீட்டுப்பாடங்கள் செய்யாமை

மாணவர்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வீட்டுப்பாடங்களைச் செய்வதில் முனைப்புக் காட்டுவதில்லை என்றும் ஆய்வு முடிவுகள் காட்டுகின்றன. மாணவர்கள் கொடுக்கப்படும் வீட்டுப்பாடங்களைச் செய்வதில் ஆய்வுமின்றி காணப்படுகின்றனர். இதனால் இலக்கணத்தில் மாணவர்களின் அடைவு நிலை மோசமாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு வீட்டுப்பாடத்தைச் செய்யாமல் இருப்பதால் மாணவர்கள் இலக்கண அறிவைப் பெறுவதில் தோல்வியடைகின்றனர். இதுவே நாளடைவில் மாணவர்களின் இலக்கணக் கற்றலில் ஒரு சிக்கலாகவும் மாறுகிறது.

ஆசிரியர் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கை

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சிக்கல்களைத் தவிர தமிழாசிரியர்களின் கற்பித்தல் நடவடிக்கை கரும் மாணவர்களின் இலக்கணக் கற்றலில் ஒரு சிக்கலாக அமைகிறது. இலக்கணக் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்களின் ஆரம்பமற்ற அல்லது

பழைய அனுகுமறைகள் படிவம் நான்கு மாணவர்களிடையே இலக்கணக் கற்றலில் ஆரம்பத்தைக் குறைக்கின்றதாக ஆசிரியர்கள் கூறினார். ஆசிரியர்கள் காலத்திற்கேற்ப தங்கள் இலக்கணக் கற்பித்தலில் பல புதிய அனுகுமறைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். நாம் மின்னியல் யுகத்தில் இருந்தாலும் ஆசிரியர்களின் கற்பித்தலோ இன்னும் பழைய அனுகுமறைகளாகவே இருப்பது வருத்தமளிக்கும் வகையில் உள்ளது.

இலக்கணத்தின் பண்பு

மேலும், ஆசிரியர்களிடம் மேற்கொண்ட நேர்க்காணல்வழி இலக்கணத்தின் பண்பே மாணவர்கள் இலக்கணம் கற்பதில் சிக்கலாக அமைவது உறுதிபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இலக்கணத்தின் பண்புகளால் மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்க ஆரம்ப காட்டுவதில்லை. இலக்கணப் பாடம் என்பதே ஒரு வறண்ட (பீஷ்டில்) பாடமாகக் காணப்படுவதாகவும் ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டனர். மாணவர்களைப் பொருத்தவரை இலக்கணப் பாடம் என்பது சிரமமான பாடமாகவும் ஆரம்பமற்றப் பாடமாகவும் கருதப்படுவதாக ஆசிரியர்கள் தெரிவித்தனர்.

இலக்கண மனனம்

மேலும், தமிழ் இலக்கணக் கற்றலில் மாணவர்களின் சிக்கலாகக் கருதப்படுவது மனனமாகும். மாணவர்கள் மனப்பாடம் செய்வதில் ஆரம்ப காட்டுவதில்லை என்றும் ஆய்வில் பங்கேற்ற ஆசிரியர்கள் தெரிவித்தனர். தமிழ் இலக்கணம் கற்கும்போது செய்யும் மனனமானது மிகவும் சிரமம் என மாணவர்கள் கருதுகின்றனர். பொதுவாக ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை இலக்கண விதிகளை மனனம் செய்யக் கூறுகின்றனர். மனனம் செய்வதில் ஆரம்ப மல்லாத மாணவர்கள் இலக்கணப் பாடத்தின்பால் நாட்டமற்று காணவும் படுகின்றனர்.

கலந்தாய்வு

நேர்க்காணல் செய்த தமிழ் ஆசிரியர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்பதில் மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு சிக்கல்களைத்

தெரிவித்தனர். இவ்வாய்வில், மொத்தம் எட்டு சிக்கல்கள் அடையாளங்காணப்பட்டது. அவை, இலக்கணப் பாடத்திற் கான துணைப் பொருள்கள் இல்லாமை, குறைவான மின்னியல் சார்ந்த பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள், குறைந்த செயல்திறன் மிக்க பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள், மாணவர்களின் குறைந்த இலக்கணத் திறன், வீட்டுப்பாடம் செய்யாமை, தமிழாசிரியர்களின் ஆர்வமற்ற கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள், இலக்கணத்தின் பண்பு மற்றும் இலக்கண மனனமாகும்.

மாணவர்கள் இலக்கணத்திற்கான கற்றல் பொருள்கள் குறைவாக இருப்பதால் பெறும் சிக்கலை எதிர் நோக்குவதாக ஆய்வு முடிவுகள் காட்டுகின்றன. இலக்கணம் தொடர்பான பொருள்களைக் குறிப்பாக மின்னியல் சார்ந்த பொருள்களைப் பெறுவது மாணவர்களுக்குக் கடினமாக உள்ளது. இந்த ஆய்வின் முடிவானது Alagesan (2012), Ponnuduraj (2014) மற்றும் Vasudevan (2006) ஆகியோரின் கண்டுபிடிப்புகளுக்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, Ponnuduraj (2014) நடத்திய ஆய்வில், தமிழ்மொழிக் பாடக் கற்றல் கற்பித்தலில் ஆசிரியர்கள் சாதாரண பயிற்றுத் துணைப்பொருள்களையே பயன்படுத்துவதாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்கள் மின்னியல் சார்ந்த பாடத்துணைப் பொருள்களைப் புறைவாகப் பயன்படுத்துவதும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. தமிழாசிரியர்கள் தமிழ்மொழிப் பாடத்தின் போது எதிர் நோக்கும் சிக்கல்களை Rajendaran (2008) மேற்கொண்ட ஆய்வின் முடிவுகள் காட்டுகின்றன. அவரின் ஆய்வில் கண்டறியப்பட்ட சிக்கலானவை, தமிழ் மென்பொருள்களின் பற்றாக்குறை, தமிழ் மொழியில் குறைவான பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள் மற்றும் தமிழ்மொழிப் பாடத்தில் குறைவான தகவல் தொடர்புத் தொழில் நுட்பம் மற்றும் இணையப் பயன்பாடாகும்.

இலக்கணப் பயிற்றுத் துணைப்பொருள்கள் இல்லாமையால் மாணவர்கள் முழுமையான இலக்கண அறிவைப் பெறுவதில் சிக்கல்களை எதிர் நோக்குகின்றனர்.

இதனால் ஆசிரியர்களால் கவர்ச்சிகரமான கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளை நடத்த முடிவுதில்லை. நான்காம் படிவ இலக்கணத் தலைப்புகளுக்கேற்ற தகவல்களை இணையத் தளத்தில் தேடுவதிலும் மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் சிக்கல்களை எதிர் நோக்குகின்றனர். Vasudevan (2006) மேற்கொண்ட ஆய்வில் பங்கெடுத்த அனைத்து ஆசிரியர்களும் குறைவான தமிழ் மென்பொருள் இருப்பதாகவும், தமிழ் மென்பொருள் மாணவர்களுக்கு நல்ல பயனைத் தரக்கூடியது எனவும் கூறுயுள்ளனர். மேலும், Alagesan (2012) ஆய்வானது, குறைவான உபகரணங்களே இடைநிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் தமிழ்மொழிப் பாடத்தில் தகவல் தொடர்புத் தொழில் நுட்பம் பயன்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு முதன்மை காரணியாக அமைவதாகக் காட்டுகிறது. சந்தையில் பாடத் துணைப்பொருள் பற்றாக்குறை ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இலக்கணத்தைப் பற்பதிலும் கற்பித்தவிலும் தடையாக இருக்கிறது. எனவே, ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் இலக்கணக் கற்றல் கற்பித்தலின்போது பாடப்புத்தகங்கள் மற்றும் குறிப்புப் புத்தகங்கள் போன்ற அச்சிடப்பட்ட பொருள்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

மேலும், ஆசிரியர் தமிழ் இலக்கணத்தின் போது பயன்படுத்தும் அனுகுமுறைகளும் மாணவர்களின் இலக்கணக் கற்றலில் சிக்கலாக அமைகிறது. Mohanadass (2001) மற்றும் Ponnuduraj (2014) ஆகியோரின் கூற்றின்படி ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் பழைய அனுகுமுறையையே இலக்கணக் கற்பித்தலுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். பிற பாடங்களுடன் ஒப்பிடும் போது இணையம் மற்றும் வலைத்தளத்தில் தமிழ்ப் பாடத்துணைப்பொருள்கள் இல்லாதது இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம் என Mogan (2014) கூறுகின்றார். 2012, 2013 மற்றும் 2014 தேர்வு வாரிய அறிக்கையும், தமிழாசிரியர்கள் தங்களின் தகவல் தொடர்புத் தொழில் நுட்பம் அறிவை மேம்படுத்திக் கொண்டு தமிழ்மொழிக் கற்றல் கற்பித்தலில் பயன்படுத்த வழியுறுத்துகின்றது. ஆசிரியர்களும் மாணவர்களை அதிகம் இலக்கணத்தை

மன ன ம் செய்ய வழி யுறுத்தாமல், மாணவர்களின் புரிதலை இலக்கணத்திபால் மேம்படுத்த முனைப்புக் காட்ட வேண்டும். இதனால் மாணவர்கள் இலக்கணத்தின்பால் அதிகம் நாட்டம் கொண்டும் இலக்கணம் குறித்த வீட்டுப்பாடங்களையும் முறையாக செய்து தங்கள் அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்வார்.

முடிவுரை

இவ்வாய்வானது, தமிழ் இலக்கணக் கற்றலில் மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள் குறித்து ஆராயப்பட்டது. பலவேறு சிக்கல்கள் இவ்வாய்வின் மூலம் கண்டறியப்பட்டன. தற்காலக் கல்வினாது, 21 ஆம் நூற்றாண்டு கல்வியின் அடிப்படையில்

கற்கவும் கற்பிக்கவும் வழி வகுக்கின்றது. இதனையே மலேசியக் கல்வி அமைச்சர் அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் செயல்படுத்த வலியுறுத்துகிறது. இதன் அடிப்படையில், 21 ஆம் நூற்றாண்டு கல்வியில் சுயக்கல்வி அல்லது நாடிக்கற்றல் அனுகுமுறையானது சிறப்பான அனுகுமுறையாக கருதப்படுகின்றது. இலக்கணம் சார்ந்த துணைப்பொருள்கள் குறைவாக இருப்பதனால் மாணவர்களால் தமிழ் இலக்கணத்தைச் சுயமாகக் கற்பதில் சிரமம் ஏற்படுகின்றது. இதனை கருத்தில் கொண்டும் மலேசியக் கல்வி அமைச்சர், தமிழ் மொழியைச் சார்ந்த பொது அமைப்புகளும் தமிழ் இலக்கணம் சார்ந்த துணைப்பொருள்களை உருவாக்குவதில் முனைப்புக் காட்ட வேண்டும்.

Reference

- Alagesan, A. (2012). Sikap, kemahiran dan halangan dalam penggunaan teknologi maklumat dan komunikasi bagi pengajaran bahasa Tamil di sekolah menengah di Selangor, Malaysia. (Disertasi Ijazah sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Putra Malaysia, Serdang, Malaysia.
- Alagesan, A., & Bavani, A. (2012). Itai nilaippalli māṇavarkalīñ katturaiyil puṇarcci pilaikal ḥāyvu. Tamil education research conference 2012 (pp. 103–110). Ipoh, Perak: Hillcity Hotel.
- Kulandasamy, R. (1990). Persepsi murid terhadap pengajaran bahasa Tamil di sekolah menengah. (Disertasi Ijazah sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.
- Lena Tamilvanan. (1980). Elimai Tamil ilakkaṇam. Chennai: Manimegalai publications.
- Manimaran, G. (2016). Ilakkaṇam karppittal iṇiyak kalaiyāmē. In Modern trends in Tamil language Teaching and learning. Tanjong Malim: Muhibbah Publications.
- Manonmani Devi, A. (2015). Ilakkaṇam karppittalil puṭiya aṇukumuraika]. In Recent Trends in Teaching and Learning of Language subjects. 9th International Conference (pp. 142–149). Sivakasi: Priyadarsini Printographs.
- Mohanadass, R. (2001). Malēciyāvil ilakkaṇam kalvi karral karppittalil: Itarpāṭuka]um tīrvuka]um. In 5th World Tamil Teachers' Conference. Singapore.
- Munusamy, S. (2011). Analisis kesilapan penggunaan kasus ‘Ve:rrumai Urubugal’ dalam kalangan pelajar sekolah menengah. (Disertasi Ijazah sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

- Narayanasamy, K. (2011). *Malēciyāvil täymołikkalviyin amaläkk meymaiyum cavälkaļum: Tołakkappałli mutal palkalaikkałakam varaiyil. Malēciyap pañmolic cūłalil Tamil*. Kuala Lumpur: Uma Publications.
- Parvathi Ammal. (2012). *Tamil ilakkaṇam karpittal*. Perak: Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Ponnuduraj, M. (2014). Pelaksanaan pendekatan konstruktivisme dalam proses pengajaran bahasa Tamil di sekolah menengah daerah Kuala Muda negeri Kedah. (Disertasi Ijazah sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.
- Poongothai Priya. (2019). *Ilakkaṇam karpittalil putiya muraikał. Paññāt̄u karuttarańka kaṭṭuraikał*. (pp. 116–118). Madurai: Lady Doak College.
- Rajendaran, N. (2008). *Āciriyan: Malēciyāvil Tamil kalviyum karrał karpittalum*. Kuala Lumpur: Uma Publications.
- Rajendran, N. (2011). *Meymaikaļum cavälkaļum. Malēciyap pañmolic cūłalil Tamil*. Kuala Lumpur: Uma Publications.
- Samikkanu Jabamoney, I. (2011). *Malēciya itainilaip pallikaļil Tamilk kalvi. Malēciyap pañmolic cūłalil Tamil*. Kuala Lumpur: Uma Publications.
- Sofia, A. (2019). *Kalviyiyal atiッpaṭaiyil ilakkaṇam karrałum karpittalum. Paññāt̄u karuttarańka kaṭṭuraikał*. (pp. 205–215). Madurai: Lady Doak College.
- Subramaniam, K. (2009). Pelaksanaan pengajaran mata pelajaran bahasa Tamil dalam kelas peralihan di sebuah sekolah. (Disertasi Ijazah sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.
- Vasudevan, L. (2006). *Tamil karrał karpittalil pallūṭakat takaval toṭarpu tolilnutpap payanpāṭu*. 7th World Tamil Teachers' Conference. Pearl International Hotel, Kuala Lumpur.
- Vasudevan, L. (2012). *Tamil karrał karpittalil takaval toṭarpu tolil nutpam marṛum camūka kaṭṭamaippu valaikalın valamaikaļum payanpāṭum*. Tamil education research conference 2012 (pp. 240–245). Ipoh, Perak: Hillcity Hotel.
- Vengadamal, R. (2012). *Ilakkaṇam karpittalil cikkalkaļum cila tīrvukaļum*. Tamil education research conference 2012. Ipoh, Perak: Hillcity Hotel.
- Vijayaletcm, M. (2003). Analisis kesalahan dalam karangan bahasa Tamil di kalangan pelajar Tingkatan Empat. (Disertasi Ijazah sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.